

Јединица локалне самоуправе: Општина Кучево

Орган [IV]: Општинска управа

Организациона јединица [01]: Одељење за друштвене делатности

Област [02]: инвалидско-борачка заштита, избеглице, миграције

Назив процедуре (активности, пословног процеса) у оквиру области [(16)]:

ПРИЗНАВАЊЕ ПРАВА НА ЛИЧНУ ИНВАЛИДНИНУ ВОЈНИХ, МИРНОДОПСКИХ И ЦИВИЛНИХ ИНВАЛИДА РАТА

Кратак опис пословног процеса

Улаз:

Ко покреће поступак:

Захтев за признање својства ратног војног инвалида, мирнодопског војног инвалида и цивилног инвалида рата, може поднети физичко лице које испуњава за то законом прописане услове. Захтев се подноси органу општинске/градске управе који је надлежан за послове борачко-инвалидске заштите (у даљем тексту: првостепени орган), према свом пребивалишту.

Правни основ: Правни основ за признање својства ратног војног инвалида су одредбе чл. 9–23. Закона о правима бораца, војних инвалида, цивилних инвалида рата и чланова њихових породица („Службени гласник РС", бр. 18/2020 – у даљем тексту: Закон). Правни основ за признање својства мирнодопског војног инвалида су одредбе чл. 13–21. Ратни војни инвалиди и мирнодопски војни инвалиди разврставају се, ради остваривања права по Закону, у десет група војног инвалидитета према степену оштећења организма израженом у проценту. Проценат војног инвалидитета утврђује се сразмерно оштећењу организма које је настало као последица ране, повреде, озледе или болести која је настала или се погоршала под Законом прописаним околностима. Проценат инвалидитета се по правилу утврђује трајно а може се утврдити као привремен. Чланом 9. Закона прописано је да је ратни војни инвалид држављанин Републике Србије који је задобио рану, повреду, озледу или болест, па је због тога наступило оштећење његовог организма најмање за 20%, и то:

1. у вршењу војних дужности или других дужности за војне циљеве са оружјем у рату или у оружаном акцији предузетој за време мира, под околностима из члана 5. овог закона;
2. за време ратног заробљеништва у које је доспео као борац из члана 5. овог закона.

Чланом 10. Закона прописано је да је ратни војни инвалид и држављанин Републике Србије код кога је постојала болест која се погоршала под околностима из чл. 5 и 9. овог закона, па је због тога наступило оштећење његовог организма најмање за 20%.

Чланом 13. Закона прописано је да је мирнодопски војни инвалид држављанин Републике Србије који је у миру, као војник на служењу војног рока, студент војне академије, ученик средње војне школе, слушалац школе за резервне официре и лице у резервном саставу, као и добровољац на војној дужности у Војсци Републике Србије, у вршењу војне службе или дужности у вези са том службом без своје кривице задобио рану, повреду или озледу због које је наступило оштећење организма најмање за 20% .

Чланом 14. став 1. Закона прописано је да је мирнодопски војни инвалид држављанин Републике Србије који је у миру, као лице из чл. 13. овог закона, без своје кривице, задобио болест која је у узрочној вези са вршењем војне службе или дужности у вези са том службом, због чега је наступило оштећење његовог организма најмање за 60%.

Истим чланом, став 2. мирнодопски војни инвалид је и држављанин Републике Србије код кога је под околностима и условима из става 1. овог члана, услед погоршања болести која је постојала пре

ступања у Војску, наступило оштећење организма најмање за 60%.

Чланом 15. Закона је прописано да је мирнодопски војни инвалид и држављанин Републике Србије код кога је наступило оштећење организма најмање за 20% услед ране, повреде или озледе коју је задобио без своје кривице за време обуке за учешће у одбрани у организацијама које одреди надлежни орган ако је обуку планирала, организовала и контролисала надлежна организациона јединица министарства надлежног за послове одбране и Војске и ако се обука изводи по позиву надлежног органа, као и за време гађања ватреним оружјем и других облика војне обуке који по својој природи могу изазвати повећану опасност за оштећење организма, а који су предвиђени програмом обавезне обуке.

Цивилни инвалид рата је цивилно лице, држављанин Р. Србије, код кога је услед ране, повреде или озледе наступило оштећење организма од најмање 50%:

- 1) као последица злостављања или лишења слободе од стране непријатеља за време рата или у току извођења ратних операција на територији Р. Србије;
- 2) од заосталог ратног материјала на територији Р. Србије;
- 3) као жртва напада у дипломатском или конзуларном представништву Р. Србије или на путу у то представништво у вези са обављањем службене дужности из надлежности Р. Србије у својству запосленог.

Чл. 12. Закона прописује да ратни војни инвалид који накнадно испуни услове за стицање својства мирнодопског војног инвалида, задржава својство ратног војног инвалида, док чл. 17 Закона прописује да мирнодопски војни инвалид који стекне права по овом закону по основу болести и користи их најмање 5 година, па се после тог времена стање побољша и проценат инвалидитета смањи испод процента одређеног у чл. 14 овог закона, задржава својство мирнодопског војног инвалида и користи права према смањеном проценту инвалидитета, под условом да утврђено оштећење организма није мање од 20%. У оба случаја, инвалидитет се утврђује према укупном оштећењу организма по оба основа. Правни основ за признање права на личну инвалиднину војних инвалида је члан 35. Закона, којим је прописано да се лична инвалиднина одређује према групи војног инвалидитета у проценту од основа и почев од I до X групе износи: 100%, 100%, 90%, 80%, 70%, 60%, 50%, 40%, 30%, и 20%.

Чланом 33. став 1. Закона прописан је основ за одређивање месечног износа инвалиднине – износ просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији за месец који два месеца претходи месецу у ком се остварује право.

Чланом 33. Закона прописано је да се износ личне инвалиднине одређује у месечним износима, доспевају након што решење о признатом праву постане коначно и правоснажно а исплаћује се уназад. Правни основ за признање својства цивилног инвалида рата је чл. 22. Закона којим је прописано да је цивилни инвалид рата цивилно лице, држављанин Републике Србије, код кога је услед ране, повреде или озледе наступило оштећење организма од најмање 50%, и то:

- 1) као последица злостављања или лишења слободе од стране непријатеља за време рата или у току извођења ратних операција на територији Републике Србије;
- 2) од заосталог ратног материјала на територији Републике Србије.

У складу са чл. 35. ст.2. Закона, цивилни инвалиди рата се разврставају у седам група према степену телесног оштећења и остварују право на личну инвалиднину у обиму, на начин и по поступку предвиђеном Законом о правима бораца, војних инвалида, цивилних инвалида рата и чланова њихових породица.

Прилози (докази) неопходни за одлучивање у поступку које доставља странка:

Уз захтев за признавање својства ратног војног инвалида и мирнодопског војног инвалида, подносилац захтева подноси:

1. Фотокопију личне карте или извод чиповане личне карте;
2. Уверење о околностима за добијања оштећења организма;
3. Медицинску документацију из периода настанка оштећења организма и о лечењу до подношења захтева.

Уз захтев за признавање својства цивилног инвалида рата, подносилац захтева подноси:

1. Фотокопију личне карте или извод чиповане личне карте;
2. Уверење о околностима за добијања оштећења организма;
3. Медицинску документацију из периода настанка оштећења организма и о лечењу до подношења захтева;
4. Осталу документацију за сваки особен случај.

Активности:

Подаци о којима се води службена евиденција:

Сходно члану 9. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16 и 95/18 – аутентично тумачење), надлежни орган је дужан да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид у податке о чињеницама неопходним за одлучивање о којима се води службена евиденција, да их прибавља и обрађује, а сходно ставу 2. истог члана, поступак се води без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и другог учесника у поступку, али тако да се изведу сви докази потребни за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања. Ако службену евиденцију води други орган, првостепени орган дужан је да хитно затражи податке, а замољени орган да бесплатно уступи податке у року од 15 дана, ако није друкчије прописано. Ако се подаци које тражи првостепени органава могу добити електронским путем, замољени орган их доставља у најкраћем року, сходно члану 9. став 2. и члану 103. ЗУП-а. Увид и прибављање података које врши сам првостепени орган, врши се одмах.

Осталу документацију/податке о којима се води службена евиденција прибавља/врши увид првостепени орган, и то: 1) Извод из матичне књиге рођених; 2) Уверење о држављанству; 3) Уверење из казнене евиденције за подносиоца захтева да није осуђен правоснажном судском пресудом због учествовања у рату на страни окупатора или његових помагача, као и да није осуђен правоснажном судском пресудом за ратне злочине; 4) Уверење Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе Министарства одбране, о околностима рањавања или повређивања подносиоца захтева. Уверење МУП-а, ако је у питању припадник МУП-а; 5) Доказе из чл. 66. и 74. Закона; 6) Потврду о времену проведену у војној формацији (за ратног војног инвалида и мирнодопског војног инвалида); 7) Обавештење о отпуштању из војне формације (за ратног војног инвалида и мирнодопског војног инвалида).

Странка може изричито да изјави да ће све или неке од наведених докумената о којима се води службена евиденција прибавити сама или да ће их доставити накнадно. Такође, странка изјављује да је сагласна да првостепени орган врши увид и прибави податке или документа неопходна за одлучивање.

Одлучивање у поступку:

Законом није одређен рок за спровођење овог поступка, те се примењује чл. 145. ст. 3. Закона о општем управном поступку, који прописује да је орган дужан да изда решење у року од 60 дана од покретања поступка. С обзиром на сложеност поступка препоручени рок за његово спровођење је исти као и законски рок. По добијању захтева за признавање својства ратног војног инвалида, мирнодопског војног инвалида и цивилног инвалида рата, надлежни орган проверава уредност захтева и поднету документацију. Евентуално, може доћи до примене члана 59. Закона о општем управном поступку, ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, те орган обавештава подносиоца захтева на који начин да уреди поднесак и одређује подносиоцу рок у ком је дужан да недостатке отклони (рок који не може бити краћи од 8 дана), уз упозорење на правне последице ако не уреди поднесак у року, у ком случају ће се захтев сматрати неуредним и као такав одбацити. У складу са чл. 137. Закона, захтев за признавање својства ратног или мирнодопског војног инвалида по основу оштећења организма услед болести задобијене у току вршења војних дужности прописаних овим законом, неће се узимати у поступак, ако је поднет по истеку пет година од престанка тих околности. Уколико је захтев уредан или је странка у остављеном року допунила неуредан захтев, првостепени орган ће утврдити испуњеност услова за признавање права и уколико су исти

испуњени у складу са чл. 153. Закона, упутиће захтев првостепеној лекарској комисији за давање налаза и мишљења о степену телесног оштећења, односно проценту војног инвалидитета. Уколико првостепени орган оцени да нису испуњени услови за признање својства или не постоје докази за признање својства, решењем ће одбити захтев подносиоца, на који незадовољна страна може уложити жалбу у року од 15 дана од дана достављања. Решење којим се признаје својство ратног војног инвалида, мирнодопског војног инвалида и цивилног инвалида рата и признаје право на личну инвалиднину, сходно одредби члана 160. Закона, подлеже обавезној ревизији. Ревизију врше: министарство надлежно за борачко инвалидску заштиту / Покрајински секретаријат за социјалну политику, демографију и равноправност полова (решења првостепених органа са територије АП Војводина) или Секретаријат за социјалну заштиту Градске управе Града Београда (решења првостепених органа са територије Града Београда) – у даљем тексту: другостепени орган. Ревизија одлаже извршење решења. Ако је против првостепеног решења изјављена жалба, о ревизији и жалби решава другостепени орган, истим решењем. Уколико на решење није уложена жалба, првостепени орган је дужан да решење заједно са списима предмета достави другостепеном органу у циљу ревизије, и то у року од осам дана од дана истека рока за жалбу. У вршењу ревизије, другостепени орган може дати сагласност на решење, може га поништити, изменити или укинути и сам решити, или вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак, у складу са чланом 163. Закона. Другостепени орган ће у поступку ревизије решење првостепеног органа поништити или укинути и по правилу сам решити ствар у корист или на штету странке, уколико утврди да су у првостепеном поступку непотпуно или погрешно утврђене чињенице, или да се у поступку није водило рачуна о правилима поступка која би била од утицаја на решење ствари, или да су погрешно оцењени докази, или да је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак у погледу чињеничног стања, или да је погрешно примењен пропис на основу кога је решена ствар. Уколико другостепени орган, у поступку ревизије, решење првостепеног органа поништи или укине и врати на поновни поступак, првостепени орган ће донети ново решење које подлеже ревизији, у којој се испитује само да ли је ново решење у складу са разлозима због којих је раније првостепено решење поништено или укинато. У поступку ревизије, другостепени орган је дужан да прибави налаз и мишљење другостепене лекарске комисије, коју чини пет лекара специјалиста, у складу са чланом 153. став 2. Закона. У складу са чланом 167. Закона, против решења донетог по жалби или против решења донетог у поступку ревизије, може се водити управни спор. Против решења донетог у поступку ревизије, којим је решење првостепеног органа поништено или укинато и враћено на поновни поступак, не може се водити управни спор, без обзира да ли је на првостепено решење изјављена жалба. У складу са чланом 168. Закона, првостепени орган ће по службеној дужности покренути поступак за доношење новог решења, када је проценат инвалидитета утврђен привремено, и ново решење ће имати правно дејство од првог дана наредног месеца по истеку важења решења којим је проценат инвалидитета утврђен привремено. Ако војни инвалид не приступи на преглед, или на други начин онемогући да лекарска комисија да налаз и мишљење, сматраће се да је одустао од захтева и поступак ће се обуставити. У поступку признавања својства ратног војног инвалида, мирнодопског војног инвалида и цивилног инвалида рата, не плаћа се такса.

Резултат:

Акт којим се одлучује у поступку:

Након добијања налаза и мишљења првостепене лекарске комисије, првостепени орган доноси решење, које уколико је њиме признато својство ратног војног инвалида, мирнодопског војног инвалида или цивилног инвалида рата у складу са чланом 160. Закона подлеже ревизији другостепеног органа, и то у року од три месеца од дана када је другостепени орган примио предмет.

Упутство о правном средству:

Против решења првостепеног органа, странка може изјавити жалбу министарству надлежном за борачко инвалидску заштиту / Покрајинском секретаријату за социјалну политику, демографију и равноправност полова (против решења првостепених органа са територије АП Војводина) или

Секретаријату за социјалну заштиту Градске управе Града Београда (против решења првостепених органа са територије Града Београда). Жалба се предаје првостепеном органу, без плаћања таксе. Законски рок: најкасније у року од 60 дана од подношења захтева (општи рок по члану 145. став 3. Закона о општем управном поступку).

Препоручени рок: 60 дана.